

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

107. An Condecratio Episcoporum efficiat, ut ipsos offendentes incurrant
in excommunicationem Bullae Coenae contra offendentes Cardinales? Et
quid, si tantum sit electus, & confirmatus, non tamen ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Sed in aliquibus. Tertio potest in vita de bonis suis, ac de acquisitis intuitu Ecclesie tam ample disponere, ut volent licite Episcopus secularis. Cardin. in *Clem. 2. de off. & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 114. num. 2. 2. Mar. Cutel. de tract. de donat. tom. 1. tractatio. ne 1. discurs. 2. part. 3. num. 136.* Quarto testamentum ante professionem factum; quod existens Religiosus reuocare non poterat, Abbas in *cap. in presenzia, numero 6. de probat.* Ioan. Gutier. *Canonic. quest. lib. 2. cap. 1. n. 37.* factus Episcopus eucitare valet. Ias. post *Bart. in Aubent. ingressi, num. 7. Cod. de Sacrosanct. Eccl. post Tabiam ibid. verb. I deo que neque de iis, cap. 1. num. 67. Molfel. d. conf. 1. num. 21. cum duobus seqq.* id confirmat exemplo mortui reuiuifcentis, & omnia sua recuperantis. Quinto, donare potest, Baldus in *cap. Cleric. el. 2. n. 7. de vita, & honestate Cleric.* Cardin. in *Clem. 2. §. sed & tales, in princip. cod. tit. Navar. conf. 15. de regul. & cons. 78. num. 4. Rota d. in 77. part. 1. Farinac. tom. 2. nouiss. decis. 241. num. 4. & per Ioan. & decis. 306. Ludouic. decis. 401. per totam.* Cum autem id sit dominium transferre, & si itaque discretio. Institut. de actionibus, inde planum fieri videtur in eo rei donatæ dominium residere. Ceteras rationes videbis apud citatos Authores, & præsertim apud Hartadom, & Vvadingum. Vnde licet ego adhæream primæ sententiæ negatiuæ tanquam communiori, & iustiori, assero tamen secundam sententiam affirmatiuam esse probabilem, consulo tamen Episcopis regularibus ne discedant à prima sententia Diui Thomæ, quæ, ut dixi, est communis, & præsticanda.

RESOL. CVII.

An Consecratio Episcoporum efficiat, ut ipsos offendentes incurrant in excommunicationem Bullæ Cene contra offendentes Cathedralis?

Et quia, si Episcopus tantum sit electus, & confirmatus non tamen consecratus?

Et deducitur, quod Cardinales ex quo electi sunt à Summo Pontifice, & electionem acceptauerunt, tamen si Capellum non obtinuerint, gaudent prædicto privilegio.

Et aduertitur, quod in appellatione Pontificis, seu Episcopi non venit nisi consecratus Episcopus, quia electus, & non consecratus non est Episcopus. Ex p. 1. 2. tract. 1. Ref. 107.

§. 1. **R**espondeo negatiuè. Dico igitur quod in dicta excommunicatione 11. Bullæ includuntur primò Cardinales sanctæ Romanæ Ecclesiæ, qui sic dicuntur ex quo electi sunt à Summo Pontifice, & electionem acceptauerunt, tamen si capellum nondum obtinuerint, vti tradit Sayrus *lib. 3. cap. 15. num. 3. Filliucius tract. 16. n. 1. Bonacina disp. 1. q. 12. punct. 2. n. 2. Secundo Patriarchæ, id est, Summi Patres inter Episcopos primum locum tenentes. Tertio, Archiepiscopi, id est, Episcopi Metropolitanæ pluribus Episcopis præfidentes, sic nuncupati post Pallij receptionem, *cap. transmissa de Electione, cap. Nisi specialis de Auctoritate, & Vsu Pallij.* Quarto Episcopi vnius Ciuitatis, vel Diocesis. Debent autem secundum probabiliorem sententiam, quam defendit Caietanus verb. *Excommunicatio, cap. 12.* Sayrus *vbi supra, n. 4. Nauarrus cap. 27. n. 67. Hugolinus in præfenti, verb. Patriarcha, n. 3. Filliucius q. 5. n. 240. Suarez disp. 2. 1. sect. 2. n. 69. Bonac. aliis relatis disp. 1. quest. 12.**

Tom. IV.

punct. 2. n. 7. aduersus Graff. 1. part. decis. lib. 4. cap. 18. num. 101. esse consecrati. Neque sufficit esse electos, & confirmatos; quia ante consecrationem non sunt Episcopi verè & propriè, cum non sint caractere Episcopali insigniti, tamen Episcopali iurisdictione gaudeant. Et cum versentur in materia odiosa, non debet nomen Episcopi ultra propriam, & suam significationem extendi. Quinto, Legati, seu Nuncij, qui à Summo Pontifice causa negotiorum ad Principes mittuntur, dum eorum Legatio durat. Itaque nostram sententiam præter Doctores citatos tenet etiam Leander *de censuris, tom. 4. tract. 3. disp. 1. 1. q. 12. Rubeus in Aphor. Episc. verb. Consecratio, n. 13.* Dico itaque quod interficiens, aut capiens Episcopum electum confirmatum, etiam post acceptam possessionem Episcopatus, nondum tamen consecratum, non remaneat obstrictus hac Bullæ excommunicatione, quamvis remaneret alia: etiam reseruatæ Papæ, *cap. si quis suadente 17. quest. 4.* Sic Caietanus *verb. Excommunicatio, cap. 12. ibi.* Aduerte hic quod appellatione Pontificis, seu Episcopi, non venit, nisi consecratus Episcopus: quia electus, & non consecratus non est Episcopus, licet sit administrator, & Episcopus electus, Syluester *excommunic. 7. §. 44. Nauar. cap. 27. num. 67. vers. scilicet. Toletus lib. 1. c. 25. Abbas, Felinus Cardinalis, & Diuus Antoninus, quos omnes refert, ac sequitur Alterius lib. 5. disp. 12. cap. 3. dub. 2. Suarez disp. 21. sect. 3. num. 69.* vbi ad fundamentum oppositæ sententiæ respondet, quod licet Episcopus electus, & confirmatus sit verè Episcopus, quoad ea, quæ iurisdictionis sunt, quia tamen deest illi consecratio, propter quam immunitas hæc, & priuilegium Episcopis est concessum, ideo hoc priuilegium solis Episcopis consecratis esse concessum censendum est. Et licet infra, vt videbimus pluries nomine Episcoporum veniunt electi, & confirmati, licet non consecrati, hoc tamen procedit in fauorabilibus, non autem in odiosis, vt est casus noster. Ergo, &c.

RESOL. CVIII.

An qui consecratur in Episcopum ante legitimam ætatem, triginta annorum, incurrat suspensionem, vel irregularitatem? Ex parte 12. tract. 1. Ref. 108.

§. 1. **H**oc dubium mouet, & sic respondit Suarez in *tertia parte, tom. 5. disp. 31. sect. 1. n. 29.* Aliud dubium est; An hæc pena locum habeat in eo, qui ante legitimam ætatem Episcopus consecratur. Nam in factis Canonibus certum etiam ætatis tempus ad Episcopatum præscribitur, scilicet triginta annorum; consecratio etiam Episcopi iuxta communem, satique probabilem sententiam, Ordo quidam est, & consequenter inter sacros Ordines numerandus; ergo suspensio lata in eum qui suscipit Ordinem sacrum ante legitimam ætatem, comprehendet eum, qui ante trigessimum annum fuerit consecratus Episcopus. Nihilominus dicendum est illam penam, & constitutionem non extendi ad Episcopos. Primò quidem ob illud principium generale, quod suspensio generatim lata non comprehendit Episcopos, nisi eorum fiat specialis mentio, iuxta *cap. Quia periculosum, de sententia excommunic. in 6.* Secundo, quia ex multis circumstantiis constat illam Extraneitatem non loqui de Episcopis, quia licet Episcopus sit Ordo, tamen eius collatio propter excellentiam consecratio dicitur potius, quam ordinatio. Tum etiam quia illæ articule *si uera dimiss. extra tempor. a.*

Sup hoc sup. in Ref. 49 à §. diff. est, & in alio §. eius not.

L 1 2 &c

CVII
CVIII